

Morus alba 'Pendula'

Höjd	4 - 6 m
Bredd	5-7m
Krona	broad weeping , half-open crown
Bark och grenar	light grey, bark has regular grooves
blad	ovoid to heart-shaped, bright green, 8 - 14 cm
Blommor	unremarkable pendulous catkins, green, May/June
Frukter	mostly white, sometimes reddish, 1 - 2.5 cm long, edible fruits
Taggar/törnen	ingen
Giftighet	oftast inte giftig för människor, (stora) husdjur och boskap
Marktyp	light, well-drained soil, preferably calcareous
Markfuktighet	Möjlig på torr mark
Platskrav	Tål ingen härdning
vinterhärdighet	5a (-28,8 do -26,1 °C)
Vindbeständighet	moderate
Övriga beständigheter	beständig mot frost (vinterhärdighet 1 t.o.m. 6)
Faunaträd	beständig mot frost (vinterhärdighet 1 t.o.m. 6), födoträd för fåglar
Form	högstam träd, stambuskträd
Ursprung	Italy, 1890

En stamypad sort av det vita mullbärsträdet. Bildar ett litet träd med grenar som till en början växer vinkelrätt nedåt. Hos äldre exemplar växer grenarna något i bredd. Så småningom kan en bredd på upp till 4 m uppnås. Den slutliga höjden beror på transplantatets höjd. M. alba används som grundstam. De oregelbundet formade bladen är ofta djupt inskurna och kan bli ca 14 cm långa. De är glänsande ljusgröna och skrovliga vid beröring. Detta enkönade träd har oansenliga han- och honblommor. De små frukterna ser ut ungefär som hallon och är ätliga. De har en svag till lite söt smak. För ett soligt, varmt och skyddat läge. Unga plantor är känsliga för frost. Är kalkhaltig och växer i mager jord.